

Dépôt légal

LE DIRECTEUR GERANT

H. L. H. H. H.

NĂM THỨ NHẤT SỐ 33

DEPÔT LÉGAL
INDOCHINE
N° 1100

TIẾNG-DÂN

Cho nhiệm làm Chủ bút
HUYỀN - THUỐC - KHANG

LA VOIX DU PEUPLE
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

BÁO QUẢN
Đường Đông-Bà, Huế
Giấy phép số 62
Giấy phép TIẾNG-DÂN - Huế
Hộp thư số 31.

Viết sách mà chỉ
chịu ý đời là người
chỉ chăm về lợi lợi
của mình, chứ không
chăm vào giá-trị của
sách
(L. Brugère)

GIÁ BÁN

DÒNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm 1500	4500
Sáu tháng 750	2500
Ba tháng 150	200

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho M. TRAN DINH-PIHEN - Ấp Đông Quảng Cầu - việc riêng xin thương nghị trước.

LÀM SÁCH CÓ PHẢI LÀ MỘT VIỆC DỄ DÀNG KHÔNG?

(Tiếp theo)

Nước ta ngày xưa, ăn-bán không được công hành, sách lại có luật cấm (Luật ấy còn di nghiệp đến ngày nay) những nhà trước thuật không xuất hiện được, ấy là một sự dĩ nhiên. Hơn hai mươi năm nay ngọn triều Âu-hóa tràn đến một bên, mà học giới trong nước thành ra một cuộc đổi cũ thay mới, nhân cái khoảng Hán-học suy đồi, Âu-học ấu trĩ mà cái học Quốc ngữ càng ngày càng thịnh, người mình đã xu hướng nhiều. Những nhà có học thực, có lòng lo cho học giới sau này, lưu tâm khảo sát, toan dùng cái cơ quan cứu đặng gây dựng cho quốc dân ta một cái nền học phổ xuất hiện ra ngày nay, cho ai cũng công nhận là hợp thời cả, song cứ xem hiện trạng ngày nay thì có một điều khốn:

Thôi thường thiên hạ, bụng đói thì hay ăn thắm, mà hàng dất thì nhiều đồ giả; một luồng gió trời, « phụng-hoàng bay, chip-bíp cũng bay », giữa đám chợ đông « rồi ca chạy, nổi rang cũng chạy », trong khoảng gần mười năm nay, nhà làm sách quốc-ngữ một ngày một nhiều, nào là phiên dịch, nào là truyện kỹ, nào là hải văn tiểu-thuyết, nào là tuồng tập thí ca, nay ra bản này, mai thấy hiệu khác, về hình khác dạng, trong nhà in không ngày nào không ần hành, đem mới rao hàng, trên tờ bao không số nào không giới thiệu; bia xanh bia trắng, nhân đó nhân vàng, cứ xem cái danh hiệu cũng nhan sắc ngoài quyền sách, vẫn có tấn bộ, so với ngày trước, cũng phải chịu là văn minh hơn; nhưng xét kỹ bề trong, thì trừ một số rất ít, tự sách Tây sách Tàu dịch ra về đường khoa-học, lịch-sử, cũng một đôi nhà, hoặc Hán học có thâm, hoặc Tây học có rộng, ra công tập luyện, hết sức tra cứu để mà làm ra được một đôi quyển, đương buổi giao-thuận này, công gọi là có giá trị nhiều ít, còn ngoài ra phần nhiều thì học văn chưa đầy một năm, lịch duyệt chưa được mấy hồi, sẵn tiếng mẹ đẻ, không cần gì học, (người Pháp học tiếng Pháp là tiếng mẹ đẻ nhưng mà sách dạy

cách làm văn (grammaires) không biết bao nhiêu thứ, những người viết văn cho thông, cũng tốn bao nhiêu công học, thế mà người mình có câu nói rất lạ là tiếng mẹ đẻ không cần học cũng làm văn được, văn gì? đáng buồn thật!) thối thì thấy dấu nói dó, hạ chỉ viết này: chuyện xấu việc nhảm, kẻ không ra lối, mà mấp mé ông Đồ ông Hân, tự do bình đẳng, lòng mẹp vài câu mà tự phụ ông Lư ông Mạnh; bản in đã sẵn, hàng sách cũng nhiều, ngày nay mới nghe lỏm năm ba câu, ngày mai đã đứng tên là soạn-giả. Người Tây thường nói rằng: « quyền sách là một cái kho chứa những của rất quý báu: là tư tư tưởng thì trong kho đó chứa những đồ gì, không nói ai cũng biết được. Trên dân làm sách quốc-ngữ ta ngày nay diễn ra một lớp tuồng rất phiền tạp, rất lộn xộn, không khác gì một cái chợ búa đã lộn hồ, buôn danh bán tiếng, ngọc đá xô bồ, trắng đen lộn lộn mà quyền sách không còn có giá trị gì, chính vì cơ đó.

Than ôi! xanh, vàng dật đoạn, thì trái sung, củ chuối cũng tương là dở dối, hay đầu ăn bậy mà đến nói hại thân, bệnh nặng âm trầm, thì nước lá rỏ cây, cũng cho là thuốc hay biết đâu uống vào trở nên thêm bệnh. Nước ta ngày nay, những lớp thanh niên đương khoảng cái óc còn trống không mà những sách như đã nói trên, nhân thể mà thối vào, không phải là một sự đáng buồn sao??

Tôi viết bài này, vẫn biết rằng không khỏi mất lòng một phần ít người, song lời xin đứng trước công chúng mà thề một câu rằng: Tôi không ghen ghét ai, không chỉ trích riêng ai, chỉ vì cái hiềm tượng của học-giới trong nước cùng cái nguy cơ của thanh niên ngày sau, không thể đã ngộ thấy rõ ràng mà ngồi yên không nói. Người xưa có câu rằng: « lòng lấy làm nguy, không dám không tỏ » (tâm sở vị nguy, bất cảm bất cáo) vậy mong cho những nhà trước thuật hết lòng thận trọng giữ cái giá trị quyền sách mà không nên khinh suất để đi hại cho người, và

GIÚP DÂN BỊ LỤT!

GIÚP DÂN BỊ LỤT!

Mau mau !! dân Thanh-hóa không nhà không cửa, bị đói bị lạnh, dền mây chực vạ, mà số diên cứu giúp chưa thấm vào đâu.

VẬN-VĂN

Trúc-chi-từ
(Miền nhà quê)

Chữ Hán ngay nay đã gác rồi,
Trừ về lam thuốc kiếm lời xoi!
Gúp nam ô-âm tài chưa phát!
Vốn cũng lên mây lọ hội lời.

II

Mùa màng thất bát chắc lưng mò,
Diên ruộng cùm nương cỏ cả đờ,
Lúa một khu trời cũng muốn bần!
Sợ không ai biết có ai cứu?

TRUNG-THAM-VAN-DÁC

Cảnh nhà khó

« Dân-phu tự thân »
Hết đường nào chạy hết đường lo,
Cái cảnh nhà tôi ai biết cho,
Khuya sớm làm làm, thương vợ rết,
Đêm ngày khọt khọt, nỗi cơn ho,
Phận hư giờ lợt, mình tẻ cứng,
Nồi trống cơm không bụng đói rờ,
Muốn ngui cho qua giường lạt hen,
Khó bề nấp thàng khi bề co.

Vịnh cái xe điện

(Lời một anh nhà quê ở Thừa Thiên)
Cái chi khi chạy lại kêu ù!
Bốn bánh tròn vịn một cái mu,
Tiếng chạy ãm ãm kêu trọt trọt,
Khởi ra rừ-xít ở sau khu,
Khi ngừng đã chậm mình đi xuống,
Lúc muốn cho mau nó chạy mù,
Tự bề lái tra nay mới hiểu!
Cái chi khi chạy lại kêu ù!

THUỐC-KHANG
PHAN-VĂN-HỮU

Khuyến người chữa rượu

Sự đời như thiên tùy diệc,
Là hơi men trạm việc đều hư,
Đường phải trái lẽ công tư,
Đề can nào biết tổn từ là chi,
Cách dễ chỉ như si như ngộ,
Giọng nói phở tạp tục đủ đầu,
Về sinh luân-lý hội nhiều,
Những người như thế ai góa được
[má]

TRUNG-THAM-VAN-DÁC

những nhà đọc sách, cũng phải lưu tâm lựa chọn, xem xét kỹ càng, không nên thấy đầu đọc đó mà phụng vào cái câu: « người mù đem đường, không cần phương hướng, đưa lùn xem hải, theo chúng khen chê, » thì may phước cho tiền đồ học-giới ta vậy.

(Hết)
MIXIN-VIÊN

TẠP-LOẠI

Phong-tục Âu-Mỹ

(Tiếp theo)

VIII

Nghề buôn và người đi buôn
Các nước Âu-Mỹ lấy hai chữ « Tin dùng » làm cái bí-quyết cho nghề buôn bán. Người mua không đổi kể mua, không làm đồ giả. Người mua viết thư báo ngày nào giờ nào đưa đồ gì đến, tới kỳ thời có đồ đem lại không khi nào bội ước. Đến thợ giặt, thợ may cũng đều thế.

Những nước chưa khai-hóa thường lấy cái túi đoạn khèo lùa khách làm một cái yếu kiện trong thương nghiệp. Ngày xưa bên Âu-Mỹ cũng có cái tệ ấy, song nay họ cho là một ác-tập rất lớn. Các nước như Anh, người mua kẻ bán, đều lấy sự tin-dùng mà đề-kết với nhau, không ký nhân-chứng, ngỏu-ngừ phong-tục đồng hay bất đồng. Cho nên tin-dùng là một cái chức vụ rất quý và rất cần cho người đi buôn.

Vô luận ở xứ nào, phẩm vật đồng nhau, thời giá bán cũng đồng nhau. Họ theo vật tinh, hay thô, mà định giá, đã định thời bất kỳ kể đến mua là người ngoại-quốc hay người bản-quốc, người thân hay người sơ, bản cho ai cũng đồng một giá ấy. Người hai hạ giá làm một sự rất hồ thẹn. Các nước ấy số đi thu được lợi quyền cả thế giới, là vì họ lấy cái đức nghĩa qui trọng lấy làm căn đề.

Những người kinh-doanh thương-nghiệp ở Tây dương rất được xã hội kính trọng. Các nhà qui tộc cũng không lấy sự đi buôn làm tiện thô, cho nên cất nhà trọ bán hàng cơm, họ vẫn thường làm. Vì như thương-nghiệp làm mới giới, nếu người dinh nghiệp lâu lợi chính đáng thời được xã hội bảo thủ lại cũng chính đáng, lấy lẽ gì mà cho là bỉ tiện?

Người Tây ai ai cũng trọng tin-dùng, nên trao đổi kim tiền cho nhau đến hàng vạn cũng không dùng văn tự.

Ở nước Anh chẳng những người trung lưu trở lên có linh chất tốt đẹp như vậy, đến hạ đẳng lễ-dân cũng đều lấy tin dụng làm đầu, không tham những tiền bạc thàng lái. Như tự Pháp sang Anh, khi ở lâu lên bộ, trao hành lý cho phu mang giùm, người phu đã nhận số tiền nhất-dịnh rồi, thời vô luận người có đồ cũng giống hay khác giống, là người nước mình, hay người nước ngoài, cũng chỉ mang thẳng đi, không ký kèo gì ngoại nữa.

Trái lại ở các nước như nước bán khai, người ta đáng đối với khách thượng-lưu, hay có cái thói muốn được nhiều tiền thuê, rồi đến nỗi không khỏi dùng cách lừa đảo giả dối, thói ấy rất thịnh ở Trung hoa và ở Nhật-bản, đáng ghét thay!

Tại các nước Âu-Mỹ thường có những tôn-thương điếm không người khấn thủ trong trần liệt các thứ tấn văn, tạp chí và đơn giả nhất định, ai mua thời để tiền lại mà lấy đồ đi. Chẳng những tiền thương điếm như thế, đến đại thương điếm bán nhiều đồ cũng thường dùng cách ấy mà không mấy khi mất mát.

Người các nước đến chơi Âu-la-ha thường tới hải cảng Ma-tác thời lên bộ, để mặc sang Đức ý chỉ, hoặc sang Thụy sĩ. Ở Ma-tác đã có một cái xã-hội đông các lễ khách.

Hết luận người Đông-dương hay Tây dương, người đã vàng hay đã

trắng, ta đã có số tiền nhất định trả họ, thời họ vì ta tìm cách tiện nghi mà chuyên vận hành lý đến chỗ khi thuyền. Các hội của họ lấy « Tin dùng » mà đối đãi lễ khách thế giới. Nếu họ thất tin-dùng với một người, thời thương nghiệp của họ ít chịu thiệt hại lớn, nên họ không muốn tham một đĩa để bỏ cả mâm. Tổng chi, người buôn muốn tư-lợi ít phải làm lợi cho người khác, ấy là lời nói kinh nghiệm ở trên thực tế. Nếu đối khách mua, tham tiền của, tuy nhất thời may mắn được tiền của, song về thực tế đã mất tin dụng, thời đầu có tư bản lớn lao, muốn lo hưng thương nghiệp cũng là một sự rất khó.

Xét các nước Đông dương số đi không chấn hưng được thương-nghiệp là vì không trọng tin dụng, chỉ chăm những cái tiểu lợi trước mắt, không tính toán đến đức ích lợi vĩnh viễn cho nên chịu thiệt hại rất lớn.

Nói rằng vì ít tư-bản nên thương-giới không phát đạt là một câu khẩu đầu mà thôi, câu không trọng tin dụng đầu có tư bản lớn lao đến đâu, cũng không ích gì vậy.

(Còn nữa)
HỌC-TUNG THAM-VAN-DÁC

TÌNH TRẠNG BẢO LỘ TỶ ANH-HOÀ THẾ NÀO?

Câu chuyện buổi chiều

(Tiếp theo)

— Cái tình trạng tai nạn của dân Thanh-Hoà, cũng tôi nghe anh thuật lại cũng đã hiểu rõ cả rồi, chúng tôi xin hỏi ý anh, cứ như tình thế dân gian bây giờ, thì nên trừ liệu những phương pháp gì, không những là cứu dân độ khổ ngày nay, mà còn cứu dân khỏi khổ về sau nữa? — Các ông biết thế, thiệt đủ rõ rằng các ông có tâm thương sâu lo xa cho dân làm làm. Tôi thiệt rất khó trả lời, tuy vậy, tôi cũng xin đem thiền kiến pho bày ra đây để các ông xét, may ra có được như lời, thì dân Thanh-Hoà cũng có phần nhờ ơn được. Tôi thiết nghĩ dân bị tai hại như thế, tay bầy giờ các nhà tư thiện, người nhiều kẻ ít, cứu giúp dân đỡ cơn cực khổ trong hiện thời thì vẫn là qui; song cứ như tình thế mà xem, dân cực khổ còn nhiều, chắc qua tháng giêng tới tháng năm, dân còn chưa hết cực khổ, có lẽ nào chữa cấp được mãi, và lại nếu dân cứ ngồi mà nhún phần chân cấp mãi, thì cũng không đặng gọi là dân vậy; vậy phải tìm những phương pháp gì cho dân có việc làm ăn, tránh được nạn năm cơ cửa mới là ổn đáng. Muốn tìm những phương pháp đó cần phải có hai phương-diện: CHÁNH-PHỤ và QUỐC-DÂN.

Về phần Chánh-phủ, tôi thiết tưởng nên có những phương-pháp này:

1) Hưng công đại chẩn. — Hưng công không gì cần bằng bồi trợ khắp cả các đường để trong tình hạt gạo xin kẻ rồ sự cần phải bồi-trúc là thế này: cái nguyên nhân Thanh-Hoà bị đê vỡ năm nay, không khác gì cái nguyên nhân bất-kỷ bị vỡ đê mấy năm trước; bởi vì đường đê ở xưa đê lại, đã qua nghìn năm, lần này ít khi bồi-trúc, ngày càng thấp hẹp hư mòn, phải thì dân gian chưa biết công đức công làm, kể làm vườn ruộng gần đê cứ cuốn vào chán đê cho lợi ruộng đất mình, kể

làm nhà cửa hoặc lò gạch gần đê, cứ đào bồi thân đê cho lợi riêng mình; lại còn ném bão lụt gió mưa thân đê càng ngày càng hao mòn, nhất là năm nay lụt to như thế, những nơi bị vỡ đã đành, còn những nơi chưa vỡ thì cũng đã lở sụp mất nhiều, nếu chuyện này không bồi-trúc lại, sợ đến lụt sang năm khó tránh khỏi sự tai hại cho dân lần nữa; phần thì nhà nước nhiều sự công tác, lâu nay còn chú trọng về các đường thanh phố, đường xe lửa, đường ô-tô; còn các đường đê thì số lực ít khi kinh-lý đến; một đôi khi có sửa khúc đê nào, thường giao về các làng, lấy công-ích hoặc khôi sự tại hại cho công không có, chỉ làm qua loa xong chuyện mà thôi; ngày thường không lo bồi-trúc cho kiên cố mường phần, đến khi gặp lụt nước đã tràn đê, rồi mới trông trông mò mò, đắp đắp be be, thì còn ăn thua gì nữa! Xem như ngày xưa, từ đời Tự-Đức trở về trước, về việc đê điều rất là cần thận, có đại riêng ra sở Hà-phông, quan Đê-chánh chuyên coi bồi-trúc suốt năm. Trong công-luật đều thứ 336 có nói: « mỗi năm bắt đầu từ tháng một tháng mười, quan sở tại phải thân hành đi khám tất cả các đường đê trong hạt mình, nơi nào nên bồi-trúc thế nào, xem xét kỹ lưỡng, họa ra địa đồ trình quan Đê-Chánh, quan Đê-chánh lại thân hành phúc khám lần nữa, trừ liệu công tác thế nào phải định cho đúng, và từ Bộ-công biết trước; qua tháng hai khi công bồi-trúc, bồi-trúc xong đem cả đoàn voi ra gây đắp, nơi nào sụp lún, phải đắp lại kỹ cho mười phần kiên cố mới thôi; mỗi năm phải bồi-trúc một lần như vậy. Nếu đê tiết lậu mà có nơi nào vỡ lở, thì quan sở tại và quan Đê-chánh phải tới ngay. » Lại xem bên Âu-châu như những đê (digues de pol-dens) của nước Hà-lan (Hollande), bồi-trúc giữ gìn cần thận lắm. Trong luật tây có nói: kẻ nào xâm phạm đến đường đê, thì phải tội bỏ tù cấm cố; nếu bằng lòng đê vỡ khúc đê nào, có hại đến tánh mạng người thì phải tội chém. Đê của Hà-lan là đê giữ biển, mà ít khi nghe vỡ; đê của Annam là đê giữ sông, thường bị vỡ hoại, tương không phải toàn tại trời cả vậy.

Thiết tưởng nhà nước nên đặt một sở Đê-chánh, thuộc vào toà Công-chánh, cũng như sở Dân-thủy nhập điền vậy. Qua đầu năm sau, cũng công đại chẩn, bồi-trúc tất cả đê Thanh-hóa, nếu công qui không đủ, thời mở cuộc số số (loterie), cuộc lạc quyền, như thế vừa có việc cho dân làm, vừa tránh được nạn lụt mấy năm sau nữa, nên việc nước, cứu nạn dân hai đường đều trọn vẹn cả. Nếu sở Đê-chánh chưa có thể đặt ngay được thì ít nữa Cảnh-phủ cũng đặt lấy một Hội-dồng làm thời đê-trông nom việc kỹ trong lúc khẩn-cấp.

2) Khuyến khích lúa gạo nhập-cảng. — Lúa gạo các nơi chỗ đến, nên đánh thuế, cho gạo bán hạ, dân khỏi phải mua cao.

3) Nghiêm cấm cờ bạc. — Dân bị tai nạn mất mùa càng phải lo làm lo ăn, không được dè thù du thực. Quan sở tại nên độ xét cho kỹ, bắt được đám nào cờ bạc coi bồi-trúc tội cho nặng. Xưa nay Thanh-Hoà cờ bạc thường vẫn thịnh hành; dân đói thì dối, thời bạc không chưa, nếu không cấm trừ bỏ ngay, chắc có đưa ban ngày đi lính chẵn, ban đêm đi đánh bạc, đánh bạc thua đi ăn trộm ăn cướp, thêm khổ đàng

lượng thiện nhiều bề lại còn mới... lương thiện nhiều bề lại còn mới... lương thiện nhiều bề lại còn mới...

LUẬT NGÔN-QUYỀN Ở ĐÔNG-DƯƠNG

CHƯƠNG THỨ I
Việc in và việc bán sách
Điều thứ 1 - Ai cũng được tự do mở nhà in hay mở hàng sách.

CHƯƠNG THỨ II

VỀ VIỆC CÁC BÁO CỬ VÀ CÓ THỜI HẠN

Điều thứ 1 - Các nhật báo hay tạp chí... Điều thứ 2 - Các nhật báo hay tạp chí... Điều thứ 3 - Các nhật báo hay tạp chí...

CHƯƠNG THỨ III

VỀ VIỆC DANH-THỊ, MANG VÀ BÁN CÁC GIẤY IN TRÊN ĐƯỜNG CÔNG

Điều thứ 1 - Ai muốn làm nghề mang hoặc chia các giấy in trên đường công hay các nơi công các nơi tư...

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG KỲ HUẾ

Thẻ lệ giấy thuế thân mới
Ngày 24 tháng mười ba, viện Cơ-mát có thông tư cho các tỉnh Trung-kỳ và các bộ nha ở Huế một tờ nói về thẻ lệ giấy thuế thân mới...

TOURANE

Việc nghĩa nên làm
Đến 12 Decembre này Hội-Da-Thanh-Thê-Duc (Sport Touranais) sẽ bắt giúp dân bị lụt Thanh-hóa và giúp Hội, vậy tới bữa ấy chúng ta nên đi coi, trước là giúp Hội, sau giúp đồng-bào đương con tại biển.

NGHỆ-AN (VINH)

Dường ô-tô Vinh Thakhek
Kể từ ngày 1er Decembre này, đường ô-tô Vinh - Thakhek (Ai-lao) sẽ mở cho công chúng dùng. Việc chở thư tin đương Đông-dà - Savanaket sẽ đổi sang đường Vinh - Thakhek theo hành-trình sau này:

(ANH-SƠN)

Chanh-tông xét nhà
Mới tháng trước đây, chanh-tông Đặng-sơn có đi xét một nhà kia ở trong làng. Nghe dân người ấy lại là người dân bà góa, có người con trai đi học trường công, cậu ấy thương đem bảo về nhà đọc. Hôm ấy chanh-tông đến xét lại gặp buổi không may, chẳng thấy bao chương gì cả, có mấy quyển sách ở trong (như địa-dư, cách-tri, vẽ-sinh v.v.) ông ta đều lấy cả.

QUẢNG-BÌNH (ĐÔNG-HỒI)

Quá tư du?

Chuyến xe hỏa ở Vinh vào Huế ngày 22 Novembre có xảy ra việc này:
Lúc xe chạy khỏi ga Đông-hồi, có một người đi đứng khoanh tay. Lúc đi qua xe bang tư, vì người đứng, hàng hóa nhiều, không thể bước sải tự-do như chỗ không người được.

THỪA-THIỆN (QUẢNG-ĐIÊN)

Đã khổ lại khổ thêm
Khoảng gần đây không biết vì lẽ gì, mà huyện Q.Đ. dèm nào cũng bắt dân làng H.L. năm người đến canh ở huyện lý. Quan huyện sau giờ thì phải tới, hề ai đi về một chút thì bị đánh, bị giam, mà ngũ quên cũng thế.

TOURANE

Việc nghĩa nên làm
Đến 12 Decembre này Hội-Da-Thanh-Thê-Duc (Sport Touranais) sẽ bắt giúp dân bị lụt Thanh-hóa và giúp Hội, vậy tới bữa ấy chúng ta nên đi coi, trước là giúp Hội, sau giúp đồng-bào đương con tại biển.

NGHỆ-AN (VINH)

Dường ô-tô Vinh Thakhek
Kể từ ngày 1er Decembre này, đường ô-tô Vinh - Thakhek (Ai-lao) sẽ mở cho công chúng dùng. Việc chở thư tin đương Đông-dà - Savanaket sẽ đổi sang đường Vinh - Thakhek theo hành-trình sau này:

(ANH-SƠN)

Chanh-tông xét nhà
Mới tháng trước đây, chanh-tông Đặng-sơn có đi xét một nhà kia ở trong làng. Nghe dân người ấy lại là người dân bà góa, có người con trai đi học trường công, cậu ấy thương đem bảo về nhà đọc. Hôm ấy chanh-tông đến xét lại gặp buổi không may, chẳng thấy bao chương gì cả, có mấy quyển sách ở trong (như địa-dư, cách-tri, vẽ-sinh v.v.) ông ta đều lấy cả.

BẮC-KY HANOI

Quan Toàn-quyền vào Saigon

Đến 12 Decembre này, quan Toàn-quyền Monguillot sẽ đáp tàu Cap St. Jacques vào Saigon để dự lễ khai mạc cuộc hội-chợ lần thứ nhất trong mấy ngày 17, 18 và 19 Decembre.

HẢI-PHÒNG

Việc hải khóa
Sáng thứ sáu 25-11. 4 câu học sinh bị bắt giam vì nghi có đồng học sinh trường kỹ nghệ hải khóa.

NAM-KY SAIGON

Việc người Nam ở Pháp
Trong số báo 33, ra ngày 29 Novembre, bản báo có đăng việc «Người Nam ở Pháp». Nay xem báo Quotidien có lời cải chính nên biết rằng tin ấy không đúng, vậy cũng xin cải-chính như sau này:

VINH-LONG

Ông ng'è mới
Mới được tin ông Cao sĩ Tấn, người Vinh-Long, du học bên Pháp nay đã đầu Tân-sĩ y-khoa, đáp tàu về nước ngày 30 Octoibre. Ông lại có đem về một bà vợ người Pháp cũng đầu Tân-sĩ như ông.

BÌNH-ĐỊNH (AN-NHON)

Ma bệnh không sợ phép Quan
Người Lý trưởng Nguyễn-Tánh làng Hoà-cư, phủ An-niơn làm việc đã lâu xin thôi không được.

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

HẢI-ĐÀM

Cái lỗi mà giá trị đến thế?

Tùng tùng... tùng, tùng...
Tùng, Chiều nay chiều ánh vui làm. Chiều đến, thấy A với thầy B là anh em bạn, cơm nước xong ngồi nói chuyện thối thế.

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

CHƯƠNG BÀM SÀU

Ở nhà Biện-lý ra thì công-lực đi thủng đến nhà giam của, những Mặt-lô va không có ở đó nữa, nằng đã phải dời sang nhà ngục lớn ở. Chẳng bên thuê xe luôn đến đó. Nhưng nhà ngục ở đầu đường

PHỤC-SINH (XÃ-HỘI TIÊU-THUYẾT)

Diễn giả: HOA-TRUNG

Số 27

CHƯƠNG BÀM SÀU

Nhưng làm sao người lại cần gặp thế?
Nàng quá là oan, chính tôi là tôi-nhân chứ không phải nàng.
Đang chàng khi ấy run, chàng cũng từ lâu rằng nói tôi là quá.

Thật vậy à! mà thực thể cái tình-trạng của người cũng đặc biệt thật.
Ngài có chán hỏi-đồng quê-tộc quận Ca-vô-bích phải không?
Cũng từ nói gắt rằng:
Xin lỗi ngài, đều ấy không định gì đến đều tôi xin cả.

Tôi nói trước với ngài rằng không khí nào tôi bước chân vào chỗ ấy nữa.
Vâng xin chào ngài. Ý Biện-lý cũng muốn xa, chàng đi quách cho rảnh.
Khi chàng ra thì tiếp một người thanh-quan vào phòng Biện-lý, liền hỏi ông Biện-lý rằng:
Ông mới tiếp ai đó?
Đề-mịch-tri đó mà. Ông vẫn nhớ chứ, ngày xưa ở Hội-đồng

đường kia nên đến chiều tối chàng mới đến nơi. Đến cửa một chú lính tuần gác chàng lại.
Chú lính dột chuông rồi có anh khàn-thủ ra tiếp chàng. Chàng đợ cái giấy phép ra, nhưng anh kia bảo không có phần của quan Giám-ngục thì anh ấy không giám cho vào.
Chàng lại phải đến nhà Giám-ngục. Bước lên lam-cấp thì nghe trong nhà có tiếng đơn bi-a-nô. Khi một mù và giũ ra mở cửa thì tiếng đơn thay trong phòng bên đưa lại, nghe đang nhịp và hay lắm.
Nhưng thấy có đến một chỗ lại đứng để dành lại cả bãi, rồi lại đứng lại chờ ấy để dành lại. Chàng hỏi mù và ông Giám-ngục có nhà không thì mù nói ông vừa mới ra.
Khi nào ông trở về?
Đề-tôi đi hỏi xem đã.
Mà về chợp vào, một lát thì thấy liêng đàn đứng lại rồi nghe một tiếng đàn bà nói:
Ra nơi này ông đi khỏi. Hôm nay không thể gặp được đâu. Ai muốn hỏi gì thì lần khác sẽ lời.
Nhưng nhà ngục ở đầu đường

Tiếng đàn lại nghe trở lại, nhưng một lát lại thấy tiếng rồi Đề-mịch-tri nghe tiếng ghé xích.
Hắn rằng chỉ đánh đơn kia về, mình muốn thân-hành ra xem mình đi cho rảnh.
Chỉ ta ra nói gắt rằng:
Chà tôi đi vắng. Chỉ ta mở hé cửa ở trong nói ra, Đề-mịch-tri thấy rõ một người con gái da xanh, tóc rối, một thắm. Sau này thố chàng ăn mặc từ-từ lại dự dụng:
Xin mời ông vào. Ông cần hỏi gì thế?
Tôi muốn tham một người dân bà bị giam ở đây.
Một người chính-trị-phạm à?
Không, nhưng tôi có giấy của quan Biện-lý cho phép.
Tôi hiểu lầm. Chà tôi đi vắng. Nhưng mời ông cứ vào. Và ông có thể hỏi ông phó cũng được. Ông ấy chắc đương ở phòng giảng. Tên ông là gì thế?
Đề-mịch-tri không trả lời câu ấy, chỉ nói:
Tôi cảm ơn cô lắm.
Còn nữa

ĐỘC-GIẢ LUẬN-ĐÀN

Lòng Ai-Quốc

« Ai » là thương, « Quốc » là nước. « Ai-Quốc » là « thương nước ».

1) Thương đất-ở của Ta. - Đất ở của ta tên là Nam-Việt. Tăm-dải ấy bắc giáp Trung-hoa (China), tây giáp Diên-Điền (Birmanie) Ai-Lao (Laos) và Cao-Mên (Cambodge).

2) Thương tiếng nói của ta. - Trên tấm đất Nam-Việt, sống 20 triệu người Annam. Hai mươi triệu người ấy đồng nói một thứ tiếng.

3) Thương tự-do của ta. - Làm người mà muốn được mạnh khỏe thì phải để thân thể sinh trưởng tự do.

4) Thương danh-dự của ta. - Thời trước phải tranh cho hai chữ « Anna n » khỏi bị khinh bỉ, sau phải lo cho hai chữ « Annam » càng thêm vẻ vang.

5) Thương đời sống của ta. - Các chị ai là đồng chí với em, thì chắc rút lời em thoát lại đây, biết ngay là mấy ông mấy bà đó không hiểu thời thế.

6) Thương hạnh phúc của ta. - Muốn khỏi bị khinh bỉ thời người đi cây phải hết sức cây-bưa vụn-tươi, người đi buôn phải hết sức ngay thẳng, thục thà, người học trò phải hết sức chăm chỉ, siêng năng.

PHỤ NỮ DIỄN ĐÀN

Phụ nữ vận-dộng (Tiếp-theo)

Trước ngày nước ta nói-thuộc Tàu, có thể vì với trước ngày người Rô-Manh cai-trị đất Gôn.

Thế là đến nay Việt-Nam mới thấy hai cái văn hóa Tây Tàu đối diện nhau. Vậy sao hai cái văn hóa này cũng nhập phải bảo thủ thì số còn eo hẹp em ta không em ơ, em coa như một lần được hầu truyện mấy ông mấy bà dân an dân chi, được nghe bày bô làm y-hướng buồn cười, nên thuật lại các chị nghe.

7) Thương dân-dự của ta. - Các chị ai là đồng chí với em, thì chắc rút lời em thoát lại đây, biết ngay là mấy ông mấy bà đó không hiểu thời thế.

8) Thương hạnh phúc của ta. - Muốn khỏi bị khinh bỉ thời người đi cây phải hết sức cây-bưa vụn-tươi, người đi buôn phải hết sức ngay thẳng, thục thà, người học trò phải hết sức chăm chỉ, siêng năng.

9) Thương đời sống của ta. - Các chị ai là đồng chí với em, thì chắc rút lời em thoát lại đây, biết ngay là mấy ông mấy bà đó không hiểu thời thế.

10) Thương hạnh phúc của ta. - Muốn khỏi bị khinh bỉ thời người đi cây phải hết sức cây-bưa vụn-tươi, người đi buôn phải hết sức ngay thẳng, thục thà, người học trò phải hết sức chăm chỉ, siêng năng.

TU-TƯỜNG MỚI

CHỦ-NGHĨA DÂN QUYỀN

Của TÔN-VĂN

(Tiếp-theo)

Đời xưa loài người đánh với loài thú chỉ là dùng cái sức gạc của mình mà đánh, lúc đó chỉ có nghi rằng đồng một loài thì giúp nhau, giã như ở chỗ họ có một tập mấy người đánh nhau với một bầy mấy người đánh nhau với một bầy mấy người đánh nhau.

Thế là đến nay Việt-Nam mới thấy hai cái văn hóa Tây Tàu đối diện nhau. Vậy sao hai cái văn hóa này cũng nhập phải bảo thủ thì số còn eo hẹp em ta không em ơ, em coa như một lần được hầu truyện mấy ông mấy bà dân an dân chi, được nghe bày bô làm y-hướng buồn cười, nên thuật lại các chị nghe.

7) Thương dân-dự của ta. - Các chị ai là đồng chí với em, thì chắc rút lời em thoát lại đây, biết ngay là mấy ông mấy bà đó không hiểu thời thế.

8) Thương hạnh phúc của ta. - Muốn khỏi bị khinh bỉ thời người đi cây phải hết sức cây-bưa vụn-tươi, người đi buôn phải hết sức ngay thẳng, thục thà, người học trò phải hết sức chăm chỉ, siêng năng.

9) Thương đời sống của ta. - Các chị ai là đồng chí với em, thì chắc rút lời em thoát lại đây, biết ngay là mấy ông mấy bà đó không hiểu thời thế.

10) Thương hạnh phúc của ta. - Muốn khỏi bị khinh bỉ thời người đi cây phải hết sức cây-bưa vụn-tươi, người đi buôn phải hết sức ngay thẳng, thục thà, người học trò phải hết sức chăm chỉ, siêng năng.

Không phải chủ phát sinh văn hóa, nhưng vì loài người ở miền ấy là bởi chỗ khác đời đến, so với hai chỗ đã nói trên kia sau một vạn năm.

LỜI BẢ CÁO

Những bản điều-lệ của các ngài cò-dòng công-ty Huỳnh-Thúc-Kháng ở hạt Nha-Trang và Hà-lĩnh đã gửi cho:

NHATRANG Monsieur PHAN-LUU Commis Service Océanographique Cáo-dá

HATINH Mr PHAN-TU-ĐAI đit ĐUC-THANH Cammerçant

Xin các ngài cò-dòng quá bộ tới hai chỗ ấy mà nhận;

H. T. K. C. T. cần cáo

VIỆC THẾ-GIỚI

Á-ĐÔNG

TAU

(Tin ngày 18. 19 tháng 11) Trần-hữu-Nhân. - Sau khi từ chức Ngoại giao Bộ trưởng chính phủ Vũ ban thì Trần hữu-Nhân đã cùng Tổng-khánh-Linh nữ sĩ di Moscow để dự cuộc hội nghị Đế-tam quốc tế.

Phu-nữ Đoàn đối với Tổng-khánh-Linh. - Hồi chiều ngày 16 tháng 11 các đoàn thể phụ nữ ở Quảng-dông có mở một cuộc hội nghị chuyên, đại khái nói rằng đang lúc đang quốc sinh ra chia rẽ, nên lập liên bang Nga mới Tôn-phu-nhân về để làm cái chức trách chỉ đạo cho phụ nữ.

Trung-học-Lương khuyến Diêm-tích-Son từ chức. - Trường học-Lương và Hán-lân-Xuân có giờ điện cho Diêm-tích-Son nói rằng đánh đã không lợi, thì nên từ chức ngay. Lần này phải Phụng-Thiên đồng hành tuyệt nhiên không có ý lẩn Sơn lấy, nếu Diêm từ chức thì xin thế đem thành ý, cử người Sơn-tây lại trị Sơn-lấy.

Ung-thỉnh về và Lý-tế-Thâm. - Tới Thượng-hải Ung-thỉnh về và Lý-tế-Thâm về quê thăm cha mẹ, nhưng không gặp họ. Ung có nói chuyện với các đại biểu các báo rằng ý không muốn Hội-nghị Chấp-giám hoãn lại, vì hiện nay các Ủy viên chưa họp ý kiến cũng nhau.

Lý-tế-Thâm thì hiện ở Bộ Tư-lệnh Long hoa Khi đương đi tàu. Lý đã tiếp được tin Quảng - châu nội biến, vậy khi tới Thượng-hải thì liền điện sang Nam-kinh và Hán-khẩu mới Bắc-sông-ly và Lý-tôn-nhân đến Thượng-hải để liệu cách đối phó.

Chánh-phủ Quảng-châu. - Bon Hoàng-ky-Tương đã đại cuộc hội nghị do nữ sĩ Hà-hương-Ngung chủ tịch quyết định cử Trương-phát-Khuê quyền chức chủ tịch ban quân sự ủy viên trong khi Lý-tế-Thâm chưa về.

Trung-hoa đối với Ngoại-quốc. - Ngày 23 bộ Ngoại giao chánh phủ Quốc dân đã công bố một bản tuyên ngôn nội không vì lợi gì mà cứ giữ những điều ước bất-bình-dẳng nữa, những điều ước của các Chánh phủ trước kỷ với liệt cường, hoặc bất kỳ, hoặc trước khi Trung-quốc độc lập, hoặc trước khi Trung-quốc có hiệp ước quan hệ đến Trung-hoa mà không có Chánh phủ Quốc dân dự vào.

thì cả Trung-hoa không có trách nhiệm gì cả. Hội nghị dự bị. - Hội nghị dự bị cho cuộc Hội-nghị chấp-giám liên tịch của Quốc dân đảng ngày thứ năm (24 tháng 11) đã họp ở dinh Tưởng-giới-Thạch trong lộ giới Pháp. Vì cuộc chính phủ Quảng-châu nên cuộc Tổng-hội nghị phải triệu tập ngày 3 tháng 12.

Tình hình bãi công ở Thượng-hải. - Mấy trăm thợ bãi công đã trở lại làm việc ngày thứ năm, nhưng phải công sản vẫn thì hành thủ đoạn dọa nạt và đã bắt nhiều người thợ bị thương và bắt họ phải bình Nhật đứng gác ở cửa một nhà máy sợi. Thợ bình Nhật bắt lại, không ai chết cả.

Phong trào cộng sản. - Đảng cộng sản muốn gây loạn ở Giang-tô, họ liệu rằng sẽ răn ra đến Thượng-hải họ đã phát thông cáo cho nông dân, thôn dân và công dân, họ bảo phải bắt họ cái chế độ liên thời để đặt ra chế độ lao nông. Tô thông cáo ấy nói rõ rằng: « Thù khi giới của quân phiệt, thù hết cả tài sản, công sản và bất động sản để chia cho công dân và nông dân, phải trừ khi giới các quân đội và phá hủy các công sở, phải kiểm soát cách để chiếm các thành thị lớn.

Ở Thượng-hải vì giữ gìn nghiêm nhất nên chưa xảy ra việc gì to, còn ở Vô-tích và Nghi-hưng thì rối loạn lắm.

(Theo Arip)

NHẬT

(Ngày 25 tháng 11)

Vết việc chiến-hạm. - Các yếu nhân Nhật đã tổ chức họp một cuộc Hội-nghị ba nước (Nhật Mỹ Anh) nữa để bàn về vấn đề tài liệu chiến-hạm phụ thuộc, vì vấn đề này không thể nào xong được. Nếu thất bại nữa thì ảnh hưởng đối với Hội nghị Đa-danh-tòng (Washington) sau này sẽ xấu lắm.

(Theo Arip)

ÁU-MỸ

PHÁP

(Tin ngày 25 tháng 11)

Tại Hà nghị viện. - Nghị viện đã xét ngân sách bộ học chánh, ông Herriot là bộ trưởng nói rằng phải có luật cưỡng bức giáo dục nghiêm hơn, ông lại nói thêm rằng vấn đề bộ học phí ở ban trung học là một sự cần yếu của quốc gia.

Toàn-quyền Varenne tại Marseille. - Tại Marseille Toàn quyền Varenne đã tuyên bố về việc Hội đồng điều tra việc khản trương ở Darlar như sau này: « Đến Paris thì trước hết tôi sẽ yêu cầu công bố bản trình của Hội đồng. Như vậy thì các ông biết rằng tôi không ngại gì về tờ trình ấy. Ai muốn hỏi về việc Alexis Noel (viết ám rất ở Hanoi) tôi cũng sẵn lòng trả lời. Sẽ xem họ có vụ thực cho tôi những điều tức cười mà những bọn thối bại nhất ở Hội đồng chánh-phủ cũng không dám công nhận thì đến đây.

(Theo Arip)

ANH

(Tin ngày 25 tháng 11)

Tại Hà nghị viện. - Tại Hà nghị viện vấn đề lương bổng vẫn về vấn đề tài chính binh lính, ông Macdonad đã thay một đồng loa đồng mà trình một khoản đề nghị tranh Chánh phủ và yêu cầu ông Cham-berlain (Ngoại giao bộ trưởng giải thích cho rõ chủ ý xung phạm) và trả thuyết về thái độ Chánh-phủ về vấn đề lương bổng Macdonad đã tỏ ý rằng Anh với Mỹ phải cùng nhau thương lượng mà trừ tuyệt mọi chiến tranh đi.

Ông Chamberlain không chịu giải thích chủ ý xung phạm (aggression) nói rằng giải thích rõ thì sẽ gây ra nhiều sự lập mưu điên đảo.

Tại Thượng-nghị-Viện. - Thượng nghị viện đã soạn thảo, một khoản quyết định làm thành việc lập một Hội đồng điều tra về vấn đề cải lương hiến pháp Ấn độ Đảng lao động sẽ yêu cầu rằng phải có Hội đồng lập pháp (nghị viện) của Ấn độ cũng lập một hội đồng điều tra như vậy.

(Theo Arip)

NGA

(Tin ngày 26 tháng 11) Chánh sách ngoại giao - Ông Rykoff giả nhời sự phản đối của phát-nghiệp, đã tuyên bố rằng chánh phủ Xô viết sẵn lòng tiếp tục sự giao thiệp với Anh, câu cứ vào điều « bất can thiệp » đối với nội chính của mỗi nước. Về việc triệu ông Rakowsky (Nguyên đại sứ ở Pháp) đương nói rằng đối với vấn đề quan trọng là vấn đề duy trì giao thiệp với Pháp thì cần nhân của ông Rakowsky là như.

(Theo Arip)

Giá rẻ lắm!

Chúng tôi xin kính trình chư quý vị biết rằng đơn công ty có sẵn máy cò xe camion đưa khách chỗ hàng trong hai con đường Tourane Nha-trang và Qui-nhơn Kontum.

Xe thiết-mộ, chauffeurs cần thận, người thừa tiếp phép tắc, bộ hành không quan ngại những sự lớn xôn xò (tuyệt lạc cái gì sau khi đã lên xe). Ở Tourane xe sẽ lái Hội quán « Thuộc địa », ở Qui-nhơn xe sẽ hằng bảo hiểm, ở trước nhà hàng Fiard; mong rằng khi nào chư quý vị cần dùng xe, quá bước đến máy chỗ do tình có người nghĩ tiếp, hay là tin cho biết thì có người đón rước.

Giá rẻ hơn người ta nhiều.

Kinh đật

Trung-kỳ-Thiệt-nghiệp-công-ty

Mời Mò!! Mời Mò!!

Kinh trình các quý khách. Bản hội mời mời một Chu-Điêm ngay lại nhà khách-sạn Morin-freres Huế, bản đó các thứ máy hát của hiệu VICTOR, và nhiều nhạc cụ khác nữa, có các thứ đĩa hát đủ các loại tiếng, đủ các điệu hát như là: Cải-lương-Nam-kỳ, Bắc-kỳ, và Trung-kỳ, tiếng Tây, Tàu, Cao-mên, Lào và có bản đủ đồ phụ tùng vào máy hát, vậy xin mời các quý khách chiếu cố.

Kinh chào

Hội Etablissements Indophono

35 Rue Paul-Bert HANOI

Chi Điem ngay nhà khách sạn

MORIN FRERES - HUÉ

MEU PHO - GIA - TUONG

Phố Phúc Kiến số 47 - HANOI

Giấy nói số 614

Bản hiệu chuyên buôn bán các thứ thuốc nam, thuốc bắc đã hơn trăm năm nay; có đủ hàng bán cắt và bán lẻ. Hàng đã tốt giá lại phải chăng.

Bản hiệu muốn chân chính thương giới nước nhà nên có đặt chi điếm mới nơi để dễ đường giao thiệp.

Vậy mong rằng các ngài dĩ ý chiếu cố đến bản hiệu. Một là các ngài giúp bản hiệu, hai là các ngài giúp cho thương giới nước nhà trong buổi khó khăn này.

CHI ĐIỂM ở HỒN-KÔNG chuyên mua các vị thuốc bắc xuất sản tại địa phương.

CHI ĐIỂM ở HUÉ vừa bán thuốc sống thuốc chế, bán sỉ bán lẻ.

Hiệu-Vinh-Tường

ANNAM - Phố Gia Long - HUÉ

PHỐ GIA-TƯỜNG Kinh-cao.

CÁC QUÍ KHÁCH TỚI ĐỒNG-HỚI

Cử tới nhà Nhattan-khách-sạn mở ở gần Hôtel tây thì có phòng ăn, phòng trà, phòng ngủ và buồng tắm, rất vệ sinh và cẩn thận.

Già về rồi thì... 1\$20

Già một về rồi thì... 2\$30

Chợ ông có mua tin nhào cho thiết cật nhàn « CON BƯỚM BƯỚM »

« Ai muốn mua thuốc tin nhào chữa bệnh thì cứ tới tiệm Hội-ty xin thuốc phổ lớn Trung-Nam Đ. Kỳ đều có

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

46, Boulevard TÔNG-ĐỐC-PHƯƠNG - CHỢ-LỚN - NAM-KY

Thương-Hải-Huyết-Trung-Biêu (số 39) Thuộc-Bò rất tốt

Trăm một thành quả cũng chỉ đến một hay hai, đó nơi khi huyết mà rõ khi huyết làm cho trong nước và bên cạnh đó thêm một giọt rất mạnh mẽ, vì vậy được gọi là huyết trung-biêu phân biệt cho hết sức sáng sủa, hiền từ. Vậy thì có thể huyết trung-biêu là thuốc rất bổ huyết của sự tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức một giọt thuốc này.

Thuộc động 7 ngày chính mình như trước thì thấy trời tối hơn. Cũng được hiểu thì trời sáng hơn, cũng được hiểu thì trời sáng hơn, cũng được hiểu thì trời sáng hơn.

Còn thêm một chứng rất hay như đêm giấc thì quai thì thấy huyết kém, người khi lạnh lẽo bởi máu mà sinh ra, bởi huyết kém thì tạo nên bệnh, nên ông thuốc bổ huyết là sống bổ huyết.

Thường khi con nit mất sữa tiền thiên đã kém thì sanh nhiều bệnh, hoặc đến bốn năm tuổi chưa biết đi đứng, là lại khi huyết chưa đủ, hoặc bệnh cam tích, cũng bởi đó mà ra, con nit từ 3 tuổi đến 5 tuổi khi đã ăn cơm rồi phải cho uống thuốc Huyết-Trung-Biêu hiệu con Bướm-Bướm 1 muỗng cỡ 10 mỗi ngày cũng ba lần pha với nước ấm, thì trở nên mạnh mẽ và chẳng hề có bệnh gì khác, nhỏ máu đến đủ đến giá không hay đến đâu.

Người tuổi trẻ thiếu máu và hậu thiên suy kém hãm đực, khi huyết hao kém sinh ra vàng da một, hay xảy ra các bệnh, đau lưng lưng gối tay chân yếu đuối phải suy nghĩ càng và tàn thân trong lúc, là tại lượng huyết, dùng thuốc này được một tháng thì một mặt trời lại có sức mạnh và các chứng

bệnh đã nói trên đó đều đặn tiêu hết. Người học hành kia, lo lắng quá độ, thì tâm huyết hao kém thì mặt mũi xanh xao, hình ốm mặt vàng là đang thuốc này thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khi huyết đến cả lại, và nó năng hình vóc con người rất nên sinh đẹp. Một người gia có huyết suy kém tinh thần yếu đuối hay đang thuốc này thì tự nhiên tác xanh và râu đẹp. Cách dùng: xem trong toa thì rõ.

